

N:o 87.

Af Herr Jöns Olsson i Nordanå: *Derom att, vid omsättning af lån från allmänna diskontfonden, nytt lånereversal icke må behöfva afgifvas.*

Ehuru med den fond, som vid Diskontkontoret i Stockholm samt Lånekontoren i Göteborg, Malmö och Wisby är afsatt för utlåning med omsättningsrätt, är afsedt att understödja den lånebehöfvande allmänheten, hvarföre ock räntan å dessa lån är bestämd något lägre, än hvad som för penningeförsträckningar i allmänhet de sednare åren kunnat betingas, eller till fem procent för hundralet; så faller sig likväl dessa lån både dyra och besvärliga att erhålla, så länge det åligger låntagare att för hvarje omsättning utgifva nytt reversal med förnyad borgensförbindelse och vederhäftighetsbetyg; hvaraf följer att vid hvarje omsättning måste betalas både provision och för påskrifning af vederhäftighetsbetyget; när härtill räknas besväret med den förnyade borgenspåteckningen, hvilket icke är den minsta olägenheten, då löftesmännen, som icke alltid äro närmaste grannar, utan ofta bo hela eller flera mil från hvarandra, likväl måste å ett och samma ställe sammanträda för att jemte låntagaren, alla på en gång, i tvänne trovärdiga vittnens närvaro underteckna eller åtminstone erkänna sina namn, synes det som denna olägenhet skulle kunna afhjelpas utan att säkerheten i ringaste mån derföre skulle minska. Om i stället för nytt reversal vid omsättning af lånet, den verkställda afbetalningen helt enkelt å gamla reversalet afskrefs och låntagaren endast anskaffade vederhäftighetsbetyg att löftesmännen fortfarande voro vederhäftige för den förbindelse de iklädt sig, torde Diskont- eller Lånekontorets säkerhet vara fullkomligt tryggad och låntagaren samt löftesmännen befriade från besväret att för hvarje omsättning sammanträda, hvarjemte den vanliga provisionen torde anses vara öfverflödig.

För att så vidt ske kan undanrödjä ofvan anmärkta olägenheter, utan att tillika förorsaka någon egentlig rubbning i omnämnda lånerörelse, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att Banko-reglementet förändras i ofvan antydda syfte, så att låntagare vid omsättning af lån, med omsättningsrätt, hädanefter befrias från att utgifva nytt reversal med thy åtföljande borgenspåteckning.

Om remiss af denna min motion till Banko-Utskottet får jag vördsammt anhålla.

Stockholm den 21 Januari 1868.

Jöns Olsson
i Nordanå.

N:o 88.

Af Herr **Jöns Olsson** i Nordanå: Om ändring i Kongl. Kungörelserna den 29 December 1860 och 11 December 1863, angående lön för examinerad folkskolelärare.

Numera är genom Kongl. Maj:ts nådiga Kungörelse den 11 December 1863 bestämdt, att lönen för examinerad skollärare, vare sig vid fast eller ambulatorisk skola, utom husrum, vedbrand och kofoder, skall utgöra minst 400 R:dr, deruti inberäknadt värdet, efter ortens markegång Litt A, af de åtta tunnor spanmål, som enligt Kongl. Kungörelsen den 29 December 1860 borde och fortfarande böra in natura erläggas.» Att bibehålla detta stadgande, att de åtta tunnor spanmålen fortfarande böra in natura erläggas, synes icke vara skäl, helst som skolläraren icke deraf kan hafva någon synnerlig fördel, då värdet för denna spanmål, efter årets markegång, å den bestämda lönen, 400 R:dr, skall afräknas. Den fördel skolläraren har af att uppbära de åtta tunnorna säd in natura, motsvarar åtminstone för ingen del det besvär, som med detta aflöningsätt är förenadt. Så länge skollärarens hela lön endast var bestämd i spanmål och naturaprestationerna hufvudsakligen utgingo af i mantal satt jord, var detta aflöningsätt ganska lämpligt, men numera, då hela lönen kapitaliseras och densamma hufvudsakligast utgöres efter 2 Art. Bevillningsstadgan eller